

Arrest

nr. 348 356 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. ECIRLI *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 13 maart 2022, diende op 14 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekster beviel in 2023 van A. te Brugge.

1.2. Op 20 augustus 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 20 augustus 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/03/2022

Overdracht CGVS: 05/05/2022

U werd op 12 juni 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.11 uur tot 13.11 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Najim BOHLALA, loco Meester Christophe DESENFANS, was tijdens de volledige duur van het onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Haber Gedir clan te behoren. U bent geboren op [...] april 1990 en afkomstig uit het dorp Qayib in de administratieve regio Galgadud van de staat Galmudug, gelegen in Centraal Somalië. U ging een viertal jaar naar de koranschool. U had uw eigen theehuis dat u overnam van uw moeder. U trouwde in 2019 met S.(...) H.(...) M.(...). Hij was een chauffeur. Hij werd gedood in september 2021. U hebt een dochter genaamd A.(...) M.(...) A.(...) (CGVS:). Hij werd geboren in Brugge. Haar vader is A.(...) A.(...) W.(...) (CGVS:). Hij ontving subsidiaire bescherming in België.

Er was een man, A.(...) A.(...), die u verschillende keren ten huwelijk vroeg. Hij was het familielid van iemand die uw oom doodde. Nadat u verschillende keren weigerde, stapte hij naar uw broer om goedkeuring te vragen om met u te trouwen. Uw broer zei hem dat hij akkoord zou gaan wanneer de man uw goedkeuring zou hebben. Hierna verliet de man voor een tijd het dorp. Ondertussen trouwde u met S.(...) H.(...) M.(...). Toen de man terug kwam, droeg hij kledij van Al Shabaab en had hij een lange baard. Hij zei u dat hij nog steeds met u wilde trouwen. U zei hem dat u al getrouwd was, maar hij geloofde u niet. Hij zei u dat het geen geldig huwelijk was en dat uw man een ongelovige en een verrader was. Hij zei u dat hij u zou doden als hij u samen met uw man zag. Hierna ging hij naar uw man om hem te vragen of het waar was dat jullie met elkaar getrouwd waren. Uw man bevestigde dit en werd door hem bedreigd. Hij zei hem dat hij hem zou doden wanneer hij hem bij u in de buurt zag. Hij zei uw man ook dat hij moest stoppen met spioneren.

Op een avond keerde uw man terug van een reis. Jullie waren samen thuis aan het eten toen A.(...) A.(...) samen met twee andere leden van Al Shabaab naar jullie kwam. Hij zei dat hij jullie waarschuwde en dat jullie niet getrouwd waren en aan het liegen waren. Hij zei dat hij jullie ging meenemen naar de gevangenis. Uw man verzette zich en werd neergeschoten. U verschoot en struikelde over een steen. U viel op uw hoofd en raakte bewusteloos. U ontwaakte de volgende ochtend in de woning van een vroedvrouw. Zij vertelde u dat uw man overleden was. U kreeg een miskraam door de situatie. De vroedvrouw zei u dat Al Shabaab over u waakte, dat u de woning niet mocht verlaten en dat er niemand binnen mocht. Er werd u ook gezegd dat u berecht zou worden omdat u niet luisterde en een soort van overspel pleegde. 's Avonds laat werd er een tweede vrouw naar de vroedvrouw gebracht om te bevallen. Terwijl de vroedvrouw bezig was met de andere vrouw kon u via het raam ontsnappen. U ging naar het huis van uw broer en uw schoonzus verstopte u in de stal bij het vee. De volgende ochtend zei uw schoonzus u dat Al Shabaab naar het huis kwam om u te zoeken. U moest zich in een grote zak verstoppen in de hoek van de stal. U bleef daar zo een hele dag. 's Avonds kwam uw broer u halen.

U en uw broer gingen te voet naar Baxdo. Hierna bracht uw broer u met de auto naar Dhusamareeb. U bleef daar een paar dagen en vertrok dan met het vliegtuig naar Mogadishu. Daar aangekomen stuurde uw tante een man naar de luchthaven om u op te pikken en onder te brengen bij een vriend van haar man. Die dag vernam u van uw tante dat uw broer gedood werd. De volgende dag werd u opgebeld door A.(...) A.(...). Hij zei u dat hij u overal zou vinden en met u zou trouwen. U hing op en nam direct contact op met uw tante. Zij stuurde een man om u op te pikken. Ze zei dat u moest weggaan en haar niet meer mocht contacteren omdat zij dan ook gedood zou worden. De man bracht u naar een smokkelaar.

Na een reis van ongeveer zes maanden, via onder andere Turkije en Griekenland, kwam u omstreeks 13 maart 2022 aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 14 maart 2022.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: een nationaliteitsakte, een enveloppe van de Somalische ambassade in Brussel, een attest in verband met uw vrouwelijke genitale verminking, een attest in verband met de vrouwelijke genitale verminking van uw dochter, uw verklaring op eer, een geboorteakte van uw dochter en andere documenten in verband met uw dochter haar geboorte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielpprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd A.(...) M.(...) A.(...) er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlagen, informatiefiche (CGVS), d.d. 13.12.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 12 juni 2024 vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p.19). Na een volledig onderzoek van uw administratief dossier meent het Commissariaatgeneraal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor A.(...) M.(...) A.(...) te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden door Al Shabaab omdat u weigerde met een Al Shabaab-lid te trouwen (CGVS, p.17-19). Om deze reden werden zowel uw man als uw broer gedood (ibid.). U werd ook door Al Shabaab gevangen gehouden, maar kon ontsnappen (ibid.). Hierna werd u nog door het Al Shabaab-lid, A.(...) A.(...), opgebeld (ibid.).

Echter dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende vaagheden, tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst kwamen uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud niet helemaal overeen met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op het CGVS verklaarde u namelijk dat u, na de dood van uw man, door Al Shabaab werd vastgehouden in het huis van een vroedvrouw (CGVS, p.18-19). U ontsnapte, ging naar het huis van uw broer en verliet later samen met uw broer het dorp (ibid.). Echter, zei u hier bij de DVZ niets over (CGVSvragenlijst d.d. 03.05.2022). U verklaarde daar dat u na de dood van uw man bewusteloos raakte, een miskraam kreeg en daarna bedreigd werd door A.(...) A.(...) waarna u broer u hielp het dorp te verlaten (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 5). Gevraagd waarom u bij de DVZ niets zei over de opsluiting bij de vroedvrouw en uw ontsnapping, zei u dat u daar alles in het kort moest vertellen en enkel het belangrijkste moest zeggen (CGVS, p.26-27). Echter, vertelde u bij de DVZ dan wel over het moment waarop u bewusteloos raakte en uw miskraam kreeg waarna u bedreigd werd (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 5). Het is merkwaardig dat u het deel van uw gevangenschap bij de vroedvrouw niet vermeldde (ibid.). Bovendien vertelde u bij het CGVS niet dat nadat u bewusteloos raakte A.(...) A.(...) u begon te bedreigen en zei dat u met hem moest trouwen of dat hij u zou doden (ibid.). Bij het CGVS verklaarde u dat u eerst uit het dorp ontsnapte en dat u pas in Mogadishu door A.(...) A.(...) werd opgebeld met de boodschap dat hij u zou vinden en met u zou trouwen (CGVS, p.19). Geconfronteerd met deze verschillende verklaringen, zei u dat het kon dat er een miscommunicatie was tussen u en de tolk (CGVS, p.27). Echter, werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe uw interview bij de DVZ verliep en zei u op geen enkel moment dat er een miscommunicatie was tussen u en de tolk of dat er zaken fout of niet volledig werden genoteerd (CGVS, p.3). Nochtans, werd er u expliciet gevraagd of u de kans kreeg om, in het kort, alle redenen te geven waarom u Somalië verliet, of u de tolk goed begreep en of u opmerkingen had over het interview bij de DVZ (ibid.). U zei hier toen niets over (ibid.). Nochtans is het feit dat u door Al Shabaab gevangen werd gehouden een belangrijk element in uw vluchtrelaas en van uw vrees. Het is ook hierna dat u besliste om het dorp te verlaten (CGVS, p.17-19).

Bovendien zei u bij de DVZ ook niets over het telefoontje dat u na uw vertrek naar Mogadishu nog kreeg van A.(...) A.(...) (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022). Opnieuw een belangrijk element dat u bij de DVZ niet vermeldde. Uw verklaring hiervoor was dat u moest stoppen en dat de tolk u zei dat het niet belangrijk was en dat u er nog vragen over zou krijgen op het CGVS (CGVS, p.27). Echter, is het belangrijk te benadrukken dat zowel het CGVS als de DVZ de deontologische plicht hebben om de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming letterlijk te noteren.

Ook de tolken bij zowel het CGVS als de DVZ zijn verplicht de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming letterlijk en volledig over te brengen aan de interviewer. Ook werd er u bij de DVZ gevraagd of u nog iets anders had toe te voegen en was uw antwoord 'neen' (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 8). Bovendien zei u aan de start van het persoonlijk onderhoud niets over dat de tolk u bepaalde zaken niet liet zeggen (CGVS, p.3). Er kon van u verwacht worden dat u hier melding van zou hebben gemaakt op het moment dat er u gevraagd werd naar uw interview bij de DVZ en niet pas op het einde van het onderhoud wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden.

Bovenstaande tegenstrijdigheden hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vervolgens kunnen er vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over A.(...) A.(...) die met u wilde trouwen. Het is niet aannemelijk dat A.(...) A.(...) die, nadat hij terugkeerde naar het dorp, lid

was van Al Shabaab, nog steeds met u wilde trouwen, maar u niet gewoon verplichtte met hem te trouwen. U verklaarde dat uw dorp onder de controle stond van Al Shabaab en dat zij gedwongen huwelijken toestonden en strijders hun meisjes lieten uitkiezen (CGVS, p.16-17). Daarenboven zei u dat A.(...) A.(...) één van de bazen van Al Shabaab was (CGVS, p.21). Gevraagd waarom hij u dan niet gewoon verplichtte om met hem te trouwen zei u dat hij niet zomaar kon trouwen met een vrouw die getrouwd was (CGVS, p.23). Hij moest eerst een reden hebben om het huwelijk tussen u en uw man ongeldig te verklaren (ibid.). Echter, beschuldigde hij u ervan een ongeldig huwelijk te hebben (CGVS, p.18, 22). Hij zei dat uw man ongelovig was en niet bad omdat hij zich zo vaak verplaatste voor zijn werk (ibid.). Ook noemde hij uw man een verrader en spion (ibid.). Bovendien werd uw man in het verleden al opgepakt door Al Shabaab omdat hij khat transporteerde (CGVS, p.18, 21-22). Er zou dus verwacht kunnen worden dat A.(...) A.(...) genoeg elementen had om jullie huwelijk ongeldig te verklaren en u op te eisen. U verklaarde zelf ook dat het gebeurde dat Al Shabaab een huwelijk ongeldig verklaarde wanneer de man ervan beschuldigd werd voor de overheid te werken of een spion te zijn (CGVS, p.11). De vrouw van de beschuldigde man werd dan volgens u aan een strijder van Al Shabaab gegeven (ibid.). Het is dan ook frappant dat dit bij u niet het geval was. Ook moet worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat uw broer het huwelijksaanzoek van A.(...) A.(...) weigerde omdat u geen goedkeuring gaf, maar hierdoor geen problemen kende (CGVS, p.17, 20). Uw broer kreeg pas problemen nadat hij u hielp ontsnappen (CGVS, p.17-19, 26).

Daarnaast is de manier waarop u en uw man met de situatie omgingen niet geloofwaardig. Ondanks dat u en uw man bedreigd werden door iemand van Al Shabaab en jullie in een dorp woonden dat onder de invloed stond van Al Shabaab namen jullie geen voorzorgsmaatregelen. A.(...) A.(...) zei u en uw man dat hij jullie zou doden wanneer hij jullie samen zou zien (CGVS, p.18, 21-22). Gevraagd of u en uw man hierna dan iets van voorzorgsmaatregelen namen, zei u dat uw man zei dat A.(...) A.(...) jullie niets zou kunnen maken omdat jullie niet in het geheim getrouwd waren en ook u dacht niet dat er iets zou gebeuren (CGVS, p.22). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt bijvoorbeeld dat op bepaalde momenten Al Shabaab hun macht gebruikte om een huwelijk ongeldig te verklaren (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 1). Zoals eerder al werd aangehaald, verklaarde u zelf ook dat het gebeurde dat Al Shabaab een huwelijk ongeldig verklaarde en de vrouw in kwestie aan een Al Shabaab lid uithuwelijkten (CGVS, p.11). Gezien de context is het daarom niet aannemelijk dat jullie ervan uitgingen dat er niets zou gebeuren. Jullie probeerden er, ondanks de bedreigingen, niet voor te zorgen dat mensen jullie niet samen zagen (CGVS, p.24). Uiteindelijk werd uw man gedood en u gevangen gezet omdat A.(...) A.(...) jullie samen zag (CGVS, p.18, 22-23). Verder is het opmerkelijk dat ook uw broer geen voorzorgsmaatregelen nam nadat hij u hielp ontsnappen. Hij keerde gewoon terug naar het dorp waarna hij gedood werd (CGVS, p.17-19, 26). Uw verklaring dat uw broer ervan uitging dat jullie onopgemerkt het dorp konden verlaten is niet aannemelijk (CGVS, p.25-26). Uw dorp bestond maar uit twee straten en stond onder de controle van Al Shabaab, bovendien waren ze actief naar u op zoek (CGVS, p.5, 17-19, 24-26). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw broer het risico nam om zomaar, zonder enige voorzorgsmaatregelen te nemen, terug te keren naar het dorp.

Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Verder kon u uw ontsnapping niet aannemelijk maken. U verklaarde dat u gevangen gehouden werd bij een vroedvrouw en dat er mannen haar woning bewaakten (CGVS, p.18, 24). Echter, kon u via een raam ontsnappen op het moment dat de vroedvrouw bezig was met een andere vrouw die aan het bevallen was (CGVS, p.18, 25). Eerst en vooral waren uw verklaringen over het moment waarop u ontsnapte tegenstrijdig. Tijdens uw vluchtrelaas verklaarde u dat op het moment van uw ontsnapping de vroedvrouw druk bezig was met het begeleiden van een andere vrouw (CGVS, p.18). Iets verder verklaarde u dan weer dat u kon ontsnappen op het moment dat de vroedvrouw sliep (CGVS, p.25). Gevraagd om uw verklaring te verduidelijken zei u dat de vroedvrouw aan het slapen was in de kamer van de andere vrouw (ibid.). Echter, is er een groot verschil tussen druk bezig zijn met een bevalling en slapen tijdens een bevalling. Gevraagd of de andere vrouw dan aan het bevallen was, zei u plots dat u niets hoorde (ibid.). U slaagde er niet in een aannemelijke verklaring te geven voor uw tegenstrijdige uitspraken. Vervolgens is het merkwaardig dat u bewaakt werd door mannen, maar dat ze enkel aan de voordeur stonden waardoor u langs het raam kon ontsnappen (ibid.). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw ontsnapping niet werd opgemerkt. Uw dorp bestond maar uit twee straten en u had moeite met wandelen (ibid.). Uw verklaring dat het donker was en ze u daardoor niet zagen ontsnappen voldoet niet (ibid.). Ook op de vraag hoe hierna u en uw broer het dorp onopgemerkt konden verlaten, antwoordde u enkel dat jullie gewoon geluk hadden en dat de zon onderging (CGVS, p.26).

Vervolgens kunnen er een aantal vraagtekens geplaatst worden bij de situatie na uw vertrek. Naast uw tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS over de gebeurtenissen na uw vertrek uit het dorp, waren ook uw verklaringen hierover doorheen het persoonlijk onderhoud tegenstrijdig. Zo, verklaarde u dat u na uw vertrek door A.(...) A.(...) werd opgebeld in Mogadishu met de boodschap dat hij nog steeds met u wilde trouwen (CGVS, p.19). Echter, zei u later dat hij waarschijnlijk niet meer met u wilde trouwen, maar u gewoon

wilde straffen en pijn bezorgen (CGVS, p.25). Daarnaast is het merkwaardig dat uw tante, ondanks dat Al Shabaab ervan op de hoogte leek te zijn dat ze u hielp, na uw vertrek geen problemen meer kende (CGVS, p.18-19, 26). Nochtans werd uw broer wel gedood nadat hij u hielp ontsnappen (CGVS, p.25-26).

Opnieuw hebben bovenstaande elementen een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees.

In verband met de dood van uw oom, de halfbroer van uw moeder, moet worden opgemerkt dat hij gedood werd door de familie van A.(...) A.(...) (CGVS, p.17, 20). U was op dat moment ongeveer vijftien jaar (CGVS, p.20). Hij werd gedood omwille van een conflict over gronden/grasvelden. Echter, werd dit binnen de clan besproken en werd er een schadevergoeding betaald (ibid.). Het was geen grote schadevergoeding waardoor uw moeder boos bleef over de situatie (ibid.). Dit was ook één van de redenen waarom u weigerde om met de A.(...) A.(...) te trouwen (CGVS, p.17-18). Uit uw verklaringen bleek verder niet dat u omwille van de dood van uw oom nog specifieke problemen kende of een bepaalde vrees had. Zowel de familie van A.(...) A.(...) als A.(...) A.(...) zelf waren op het moment van het conflict met uw oom ook niet verbonden aan Al Shabaab (CGVS, p.20-21).

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen met Al Shabaab aannemelijk te maken. Bijgevolg kon u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

In verband met uw minderjarige dochter A.(...) M.(...) A.(...) (CGVS), geboren op [...] december 2023 in Brugge, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van uw dochter werd besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: "§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar." §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winst oogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar." § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar." § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting." Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: "Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige." Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is." De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd het medisch attest waaruit blijkt dat u VGV onderging in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan uw dochter A.(...) M.(...) A.(...). Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd. Er dient toegevoegd dat u zelf aangeeft dat u voor u zelf geen vrees meer hebt in verband met uw VGV aangezien u reeds volledig besneden bent (CGVS, p. 20). U verklaarde wel dat u vreest problemen te krijgen in Somalië wanneer u hier een hersteloperatie zou ondergaan (CGVS,

p.19-20). Echter, onderging u deze operatie nog niet en stond er ook nog niets concreet gepland op het moment van uw persoonlijk onderhoud (ibid.). U verklaarde dat u de operatie pas kon ondergaan nadat u erkend werd (CGVS, p.19). Het attest dat u voorlegde in verband met uw besnijdenis toont enkel aan dat u besneden bent (zie administratief dossier, groene map, stuk 2).

Ter zake dient (nog) opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Ten slotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Uw nationaliteitsakte ondersteunt enkel uw verklaringen over uw identiteit, uw regio van herkomst en uw nationaliteit, elementen die in deze beslissing niet meteen in twijfel worden getrokken. De enveloppe van de Somalische ambassade in Brussel toont enkel aan waar u de nationaliteitsakte ging opvragen. Hierover moet nog worden opgemerkt dat u de nationaliteitsakte enkel verkreeg op basis van uw eigen verklaringen (CGVS, p.4). Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. De ambassade in België kan zich dan ook niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 2). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief. Uw attest in verband met uw besnijdenis en het attest van uw dochter werden hierboven al besproken. De akte van geboorte van uw dochter en de overige documenten in verband met haar geboorte bevestigen enkel uw verklaringen over de identiteit van uw dochter en jullie verwantschapsband. Dit zijn elementen die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Uw verklaring op eer toont enkel aan dat u ermee instemt om uw dochter te beschermen tegen elke vorm van vrouwelijke genitale verminking.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar

de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug.

Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat mevrouw M.(...) A.(...) M.(...) de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof inzake de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

Verzoekster kreeg geen onderwijs en ging niet naar school. Zij volgde alleen religieuze lessen in de Koranschool tot de leeftijd van 10 jaar (NPO, p. 4). Zij heeft altijd in haar dorp gewoond, dat zij nooit heeft verlaten (NPO, p. 5). Leden van Al-Shabaab zijn nog steeds in haar dorp aanwezig. Verder verliet zij Somalië in oktober 2021, bijna 3 jaar geleden. In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekster had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen *in casu* niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoekster het precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de problemen die zij met Al Shabaab heeft gekregen. Aldus heeft het

CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeksters bijzonder kwetsbare profiel.

- Toekenning vluchtelingenstatus

“In casu heeft verzoeker zijn land verlaten omwille van Al-Shabaab. Leden van Al-Shabaab willen hem doden omdat hij hun bevelen niet opvolgde. Verzoekster was praktisch onder dwang gehuwd met een lid van Al-Shabaab, die verzoeksters echtgenoot heeft gedood en hem heeft opgesloten. Leden van Al-Shabaab proberen verzoeker nu te doden.”

Verzoekster meent dat de daden waaraan zij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging overeenkomen kunnen worden gezien als in verband met een politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad.

In casu heeft verzoekster geweigerd om de regels opgelegd door Al-Shabaab te bieden, en besloot zij om het land te verlaten. Het kan dus worden gezegd dat, door haar gedrag, verzoekster wordt geacht in strijd te zijn met de door Al-Shabaab vastgestelde regels.

Wegens haar gedrag, vreest verzoekster te worden beschouwd door Al-Shabaab als tegenstander, en als gevold gestraft te worden. De voorziene straf voor zo'n gedrag is de dood. Gezien de beschikbare informatie die vaststelt dat zij openbare geselingen, onthoofdingen, stenigingen en amputaties, alsook de doodstraf uitvoeren, vreesde verzoekster met redenen vervolgingen door Al-Shabaab. Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en moeten als vervolgingendaden worden beoordeeld.

Verzoekster is van mening dat de handelingen waaraan zij is blootgesteld of kan worden blootgesteld, eveneens binnen de werkingssfeer van artikel 48/3, § 4, b), van de Vreemdelingenwet vallen. De beginselen van Al-Shabaab zijn ook religieuze beginselen en zij zullen verzoekster vervolgen omdat zij als een ongelovige wordt beschouwd omdat zij weigert de bevelen van Al-Shabaab te aanvaarden.

Verzoeksters dochter is in België erkend als vluchteling wegens het risico te worden onderworpen aan genitale verminking. Het is duidelijk dat dit element verband houdt met het verhaal van verzoekster, wat dus een beletsel was om de twee zaken van elkaar te scheiden. Dit risico heeft immers concrete gevolgen voor verzoekster, die het risico loopt te worden afgewezen en gemarginaliseerd wegens haar weigering om haar dochter te laten besnijden, zoals met name blijkt uit de documenten die zij heeft ingediend in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Zij zal als ontrouw worden beschouwd omdat zij weigert haar kind te laten besnijden, wat ernstige gevolgen zal hebben voor haar lichamelijke integriteit. Ze zal er ook van beschuldigd worden een buitenechtelijk kind te hebben gekregen. Al deze factoren tonen duidelijk aan dat de vrees voor het kind, die door het CGVS gegrond wordt verklaard, ook bij de verzoekster tot een vrees leidt.

Verzoekster is altijd consequent geweest en heeft haar verklaringen alleen tijdens haar persoonlijk gehoor kunnen aanvullen. Verzoekster legde uit dat zij na het overlijden van haar man het bewustzijn verloor en een miskraam kreeg. Tijdens deze periode werd verzoekster door Al Shabaab vastgehouden in het huis van een vroedvrouw. Verzoekster was bijzonder getraumatiseerd en bang. Verzoekster heeft eenvoudigweg geen tijd gehad om haar ontsnapping bij de DVZ te vermelden, aangezien zij haar verhaal moest samenvatten. Ze kreeg niet de gelegenheid om alles uit te leggen (NPO, p. 26-27). Verzoekster werd vervolgens gebeld door A. A. het Al-Shabaablid dat met haar wilde trouwen, met de boodschap dat hij ofwel met haar zou trouwen ofwel haar zou vermoorden. Ook op dit punt heeft verzoekster geen commentaar kunnen geven (NPO, p. 27). Haar verklaringen zijn dus bijzonder vrij van tegenstrijdigheden en vullen elkaar aan. Het is ongepast verzoekster te verwijten dat zij niet zoveel heeft gezegd als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat veel langer heeft geduurd.

Een slachtoffer van een gedwongen huwelijk wordt door het CGVS beschuldigd van de *modus operandi* van dat gedwongen huwelijk. Dit is bijzonder ongepast. Bovendien heeft verzoekster verklaard dat haar dorp onder controle van Al Shabaab stond en dat zij gedwongen huwelijken toestonden en de strijders hun dochters lieten kiezen (NPO, p. 16 en 17). Verzoekster vulde dit echter aan door te verklaren dat het lid van Al Shabaab niet kon trouwen met een vrouw die al getrouwd was (NPO, p. 23), met name gezien de religieuze kenmerken van een dergelijk huwelijk. Hij probeerde daarom het huwelijk tussen verzoekster en haar man ongeldig te laten verklaren (NPO, p. 23). Dit is volledig consistent en plausibel. A. A. beschuldigde verzoeksters echtgenoot er vervolgens van ongelovig te zijn en niet genoeg te bidden. Hij noemde de echtgenoot ook een spion en een verrader, omdat deze vaak op reis was voor zijn werk. Hij heeft ook gebruik kunnen maken van het feit dat hij reeds door Al Shabaab was gearresteerd wegens het vervoer van *khat* (NPO, p. 18 en 21-22).

Verzoeksters echtgenoot wilde echter ondanks de risico's niet aan de druk toegeven. A. A. deed er daarom alles aan om zichzelf te dwingen te trouwen met de persoon die hij wilde. Uiteindelijk heeft hij de echtgenoot van verzoekster vermoord, wat nogal een "concrete manier" is om iemand ten huwelijk te vragen. Dit is ook de praktijk van Al-Shabaab. De meest ongunstige interpretatie wordt voorgestaan door verweerder, wat ontoereikend is. Er is niet één manier waarop Al-Shabaab-leden handelen.

Bovendien heeft verzoeksters broer het verzoek van A. A. aanvankelijk afgewezen. Ter herinnering: hij is gedood door leden van Al-Shabaab. Het is heel goed mogelijk dat hij daarvoor geen problemen heeft ondervonden, aangezien A. A. zich erop toelagde om verzoeksters huwelijk ongeldig te maken.

Het CGVS heeft geenszins rekening gehouden met de stress die met een dergelijke situatie gepaard gaat en met het gebrek aan bescherming door de autoriteiten. Hun huwelijk was officieel en religieus en zij waren van mening dat er daardoor niets zou gebeuren (NPO, p. 22).

Dit komt overeen met het feit dat A. A. heeft geprobeerd het huwelijk ongeldig te laten verklaren - wat overeenkomt met de objectieve informatie die door de verweerder is overgelegd, die toegeeft dat dit gebeurt. Geconfronteerd met weigeringen besloot hij uiteindelijk verzoeksters echtgenoot te vermoorden.

Bovendien had verzoekster geen middelen om naar een andere plaats te verhuizen. Bovendien gingen de telefonische bedreigingen van de groep en van A. A. daarna door, ondanks het feit dat verzoekster in Mogadishu bij haar tante van vaderskant verbleef. Het was dus onmogelijk om zich voor hen te verbergen. Bovendien kon verzoekster niet vermoeden dat het lid van Al Shabaab uiteindelijk haar echtgenoot zou vermoorden. Het is onevenredig en ongepast om haar te verwijten dat zij dit niet vermoedde. Verzoeksters broer heeft geen voorzorgsmaatregelen genomen nadat hij verzoekster had geholpen, omdat hij ervan uitging dat de leden van Al-Shabaab niet op de hoogte waren van zijn hulp. Hij dacht dus dat hij veilig was, aangezien de ontsnapping 's nachts had plaatsgevonden.

Verzoekster was niet tegenstrijdig over het tijdstip van haar ontsnapping. Dit zijn echter verwarrende elementen, gezien het traumatische moment voor verzoekster. Zij was 's nachts ontsnapt en de vroedvrouw had een andere vrouw verzorgd (NPO, p. 18), in een andere kamer. Verzoekster wist niet zeker of ze sliepen, maar nam aan van wel, aangezien het nacht was (NPO, p. 25). Deze verklaringen vullen elkaar aan. Op dat moment was verzoekster een alleenstaande vrouw die net een miskraam had gehad. Ze verkeerde in een zeer slechte lichamelijke en geestelijke gezondheid. Ook haar echtgenoot was net voor haar ogen vermoord. De leden van Al-Shabaab konden er dus van uitgaan dat zij niet zou durven vluchten. Verzoekster een daad van moed verwijten, is opnieuw ontoereikend. Zij heeft uitgelegd hoe zij heeft kunnen ontsnappen, door 's nachts door het raam te klimmen, terwijl de vroedvrouw bezig was. Dit is volkomen plausibel.

Verzoekster heeft aanvankelijk verklaard dat A. A. haar in Mogadishu had gebeld om te zeggen dat hij nog steeds met haar wilde trouwen (NPO, p. 19), terwijl hij dreigde haar te vermoorden als zij weigerde. Het is dus consistent dat zij aangaf dat hij waarschijnlijk niet meer met haar wilde trouwen, maar dat zij in ieder geval gestraft zou worden en dat hij haar zou laten lijden. Het lijkt geen twijfel dat een lid van Al-Shabaab zo zou handelen. Verzoeksters tante had geen last gehad van Al-Shabaab nadat zij verzoekster had geholpen, aangezien zij haar naar een ander huis dan haar eigen huis had gebracht. De leden van Al Shabaab zijn dus niet op de hoogte van deze hulp, wat verklaart waarom de tante niet werd lastiggevallen. Er zij aan herinnerd dat verzoeksters broer is gedood. Wat de familie van A. A. betreft, legde de verzoekster ook uit dat haar oom (de halfbroer van zijn moeder) door de familie van A. A. was gedood in het verleden, maar dat dit binnen de clan was besproken en dat er een schadevergoeding was betaald. Verzoekster legde uit dat dit haar angsten verergerde, ook al was het landprobleem niet langer aan de orde. Door de vlucht van de verzoekster is het duidelijk dat het risico om gedood te worden zeer groot is.

Wat haar eigen vrees voor vrouwelijke genitale verminking betreft is het CGVS van mening dat dit element niet ter discussie staat. Zij is echter van mening dat, omdat verzoekster reeds volledig is besneden (NPO, p. 20), dit opnieuw een vrees zou kunnen zijn in geval van reconstructieve chirurgie in België (NPO, p. 19-20). Verzoekster bevindt zich in een uiterst onstabiele situatie - de situatie van een aanvrager van internationale bescherming maakt het er niet gemakkelijker op om stappen te ondernemen om de operatie te laten uitvoeren (NPO, p. 19) -, die haar voortdurend herinnert aan de trauma's die zij heeft meegemaakt. Ze lijdt nog steeds fysiek en psychisch onder de vrouwelijke genitale verminking die ze onderging. Het is dus duidelijk dat dit een bijkomende vrees is. Het is op zijn minst relevant voor het profiel van verzoekster. Ze zag hoe haar man voor haar ogen werd vermoord, kreeg als gevolg daarvan een miskraam en werd opgesloten. Ze zal proberen een document te overleggen waaruit haar psychologische problemen blijken. Bovendien is er geen informatie over genitale verminking bij vrouwen die onder dwang zijn getrouwd. De vrees en het risico dat dit opnieuw gebeurt zijn dus enorm en verweerder kan zich niet enkel baseren op algemene informatie om hieraan te twijfelen.

Verzoekster vraagt om het voordeel van de twijfel.

Het feit dat verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoekster in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om. Zij verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. *In casu* heeft het CGVS niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang tot effectieve bescherming van de overheden zal hebben.

- Toekenning subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekster vraagt in subsidiaire orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie. Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalia sprake is van een intern gewapend conflict. Verzoekster citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Somalië. Zij wijst tevens op een humanitaire crisis en citeert hiervoor uit landeninformatie.

3.1.2. In een aanvullende nota van 12 mei 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport, *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- het EUAA-rapport, *“Country Guidance: Somalia”* van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, *“Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation”* van mei 2025;
- het EUAA-rapport, *“Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments”* van 13 augustus 2025;
- de COI Focus, *“Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)”*.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Verzoekster wijst op haar profiel als ongeschoolde vrouw, die slechts tot haar tiende Koranschool heeft gevolgd en haar dorp nooit heeft verlaten. Volgens haar kan van iemand met een dergelijk profiel niet dezelfde mate van detaillering en structuur in het relaas worden verwacht als van een beter opgeleide persoon. Zij stelt dan ook dat hiermee rekening had moeten worden gehouden bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid. De Raad oordeelt evenwel dat ook van iemand met dit profiel mag worden verwacht dat zij coherente en voldoende gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de feiten die aanleiding hebben gegeven tot haar vlucht uit het land van herkomst. Het profiel van verzoekster rechtvaardigt derhalve geen versoepeling van de geloofwaardigheidsbeoordeling. De volgende motieven van de bestreden beslissing worden door de Raad aldus overgenomen:

“U vreest gedood te worden door Al Shabaab omdat u weigerde met een Al Shabaab-lid te trouwen (CGVS, p.17-19). Om deze reden werden zowel uw man als uw broer gedood (ibid.). U werd ook door Al Shabaab gevangen gehouden, maar kon ontsnappen (ibid.). Hierna werd u nog door het Al Shabaab-lid, A.(...) A.(...), opgebeld (ibid.).”

Echter dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende vaagheden, tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst kwamen uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud niet helemaal overeen met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Op het CGVS verklaarde u namelijk dat u, na de dood van uw man, door Al Shabaab werd vastgehouden in het huis van een vroedvrouw (CGVS, p.18-19). U ontsnapte, ging naar het huis van uw broer en verliet later samen met uw broer het dorp (ibid.). Echter, zei u hier bij de DVZ niets over (CGVSvragenlijst d.d. 03.05.2022). U verklaarde daar dat u na de dood van uw man bewusteloos raakte, een miskraam kreeg en daarna bedreigd werd door A.(...) A.(...) waarna u broer u hielp het dorp te verlaten (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 5). Gevraagd waarom u bij de DVZ niets zei over de opsluiting bij de vroedvrouw en uw ontsnapping, zei u dat u daar alles in het kort moest vertellen en enkel het belangrijkste moest zeggen (CGVS, p.26-27). Echter, vertelde u bij de DVZ dan wel over het moment waarop u bewusteloos raakte en uw miskraam kreeg waarna u bedreigd werd (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 5). Het is merkwaardig dat u het deel van uw gevangenschap bij de vroedvrouw niet vermeldde (ibid.). Bovendien vertelde u bij het CGVS niet dat nadat u bewusteloos raakte A.(...) A.(...) u begon te bedreigen en zei dat u met hem moest trouwen of dat hij u zou doden (ibid.). Bij het CGVS verklaarde u dat u eerst uit het dorp ontsnapte en dat u pas in Mogadishu door A.(...) A.(...) werd opgebeld met de boodschap dat hij u zou vinden en met u zou trouwen (CGVS, p.19). Geconfronteerd met deze verschillende verklaringen, zei u dat het kon dat er een miscommunicatie was tussen u en de tolk (CGVS, p.27). Echter, werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe uw interview bij de DVZ verliep en zei u op geen enkel moment dat er een miscommunicatie was tussen u en de tolk of dat er zaken fout of niet volledig werden genoteerd (CGVS, p.3). Nochtans, werd er u expliciet gevraagd of u de kans kreeg om, in het kort, alle redenen te geven waarom u Somalië verliet, of u de tolk goed begreep en of u opmerkingen had over het interview bij de DVZ (ibid.). U zei hier toen niets over (ibid.). Nochtans is het feit dat u door Al Shabaab gevangen werd gehouden een belangrijk element in uw vluchtrelaas en van uw vrees. Het is ook hierna dat u besliste om het dorp te verlaten (CGVS, p.17-19).

Bovendien zei u bij de DVZ ook niets over het telefoontje dat u na uw vertrek naar Mogadishu nog kreeg van A.(...) A.(...) (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022). Opnieuw een belangrijk element dat u bij de DVZ niet vermeldde. Uw verklaring hiervoor was dat u moest stoppen en dat de tolk u zei dat het niet belangrijk was en dat u er nog vragen over zou krijgen op het CGVS (CGVS, p.27). Echter, is het belangrijk te benadrukken dat zowel het CGVS als de DVZ de deontologische plicht hebben om de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming letterlijk te noteren. Ook de tolken bij zowel het CGVS als de DVZ zijn verplicht de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming letterlijk en volledig over te brengen aan de interviewer. Ook werd er u bij de DVZ gevraagd of u nog iets anders had toe te voegen en was uw antwoord 'neen' (CGVS-vragenlijst d.d. 03.05.2022, punt 8). Bovendien zei u aan de start van het persoonlijk onderhoud niets over dat de tolk u bepaalde zaken niet liet zeggen (CGVS, p.3). Er kon van u verwacht worden dat u hier melding van zou hebben gemaakt op het moment dat er u gevraagd werd naar uw interview bij de DVZ en niet pas op het einde van het onderhoud wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden.

Bovenstaande tegenstrijdigheden hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vervolgens kunnen er vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over A.(...) A.(...) die met u wilde trouwen. Het is niet aannemelijk dat A.(...) A.(...) die, nadat hij terugkeerde naar het dorp, lid was van Al Shabaab, nog steeds met u wilde trouwen, maar u niet gewoon verplichtte met hem te trouwen. U verklaarde dat uw dorp onder de controle stond van Al Shabaab en dat zij gedwongen huwelijken toestonden en strijders hun meisjes lieten uitkiezen (CGVS, p.16-17). Daarenboven zei u dat A.(...) A.(...) één van de bazen van Al Shabaab was (CGVS, p.21). Gevraagd waarom hij u dan niet gewoon verplichtte om met hem te trouwen zei u dat hij niet zomaar kon trouwen met een vrouw die getrouwd was (CGVS, p.23). Hij moest eerst een reden hebben om het huwelijk tussen u en uw man ongeldig te verklaren (ibid.). Echter, beschuldigde hij u ervan een ongeldig huwelijk te hebben (CGVS, p.18, 22). Hij zei dat uw man ongelovig was en niet bad omdat hij zich zo vaak verplaatste voor zijn werk (ibid.). Ook noemde hij uw man een verrader en spion (ibid.). Bovendien werd uw man in het verleden al opgepakt door Al Shabaab omdat hij khat transporteerde (CGVS, p.18, 21-22). Er zou dus verwacht kunnen worden dat A.(...) A.(...) genoeg elementen had om jullie huwelijk ongeldig te verklaren en u op te eisen. U verklaarde zelf ook dat het gebeurde dat Al Shabaab een huwelijk ongeldig verklaarde wanneer de man ervan beschuldigd werd voor de overheid te werken of een spion te zijn (CGVS, p.11). De vrouw van de beschuldigde man werd dan volgens u aan een strijder van Al Shabaab gegeven (ibid.). Het is dan ook frappant dat dit bij u niet het geval was. Ook moet worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat uw broer het huwelijksaanzoek van A.(...) A.(...)

weigerde omdat u geen goedkeuring gaf, maar hierdoor geen problemen kende (CGVS, p.17, 20). Uw broer kreeg pas problemen nadat hij u hielp ontsnappen (CGVS, p.17-19, 26).

Daarnaast is de manier waarop u en uw man met de situatie omgingen niet geloofwaardig. Ondanks dat u en uw man bedreigd werden door iemand van Al Shabaab en jullie in een dorp woonden dat onder de invloed stond van Al Shabaab namen jullie geen voorzorgsmaatregelen. A.(...) A.(...) zei u en uw man dat hij jullie zou doden wanneer hij jullie samen zou zien (CGVS, p.18, 21-22). Gevraagd of u en uw man hierna dan iets van voorzorgsmaatregelen namen, zei u dat uw man zei dat A.(...) A.(...) jullie niets zou kunnen maken omdat jullie niet in het geheim getrouwd waren en ook u dacht niet dat er iets zou gebeuren (CGVS, p.22). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt bijvoorbeeld dat op bepaalde momenten Al Shabaab hun macht gebruikte om een huwelijk ongeldig te verklaren (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 1). Zoals eerder al werd aangehaald, verklaarde u zelf ook dat het gebeurde dat Al Shabaab een huwelijk ongeldig verklaarde en de vrouw in kwestie aan een Al Shabaab lid uithuwelijkten (CGVS, p.11). Gezien de context is het daarom niet aannemelijk dat jullie ervan uitgingen dat er niets zou gebeuren. Jullie probeerden er, ondanks de bedreigingen, niet voor te zorgen dat mensen jullie niet samen zagen (CGVS, p.24). Uiteindelijk werd uw man gedood en u gevangen gezet omdat A.(...) A.(...) jullie samen zag (CGVS, p.18, 22-23). Verder is het opmerkelijk dat ook uw broer geen voorzorgsmaatregelen nam nadat hij u hielp ontsnappen. Hij keerde gewoon terug naar het dorp waarna hij gedood werd (CGVS, p.17-19, 26). Uw verklaring dat uw broer ervan uitging dat jullie onopgemerkt het dorp konden verlaten is niet aannemelijk (CGVS, p.25-26). Uw dorp bestond maar uit twee straten en stond onder de controle van Al Shabaab, bovendien waren ze actief naar u op zoek (CGVS, p.5, 17-19, 24-26). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw broer het risico nam om zomaar, zonder enige voorzorgsmaatregelen te nemen, terug te keren naar het dorp.

Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Verder kon u uw ontsnapping niet aannemelijk maken. U verklaarde dat u gevangen gehouden werd bij een vroedvrouw en dat er mannen haar woning bewaakten (CGVS, p.18, 24). Echter, kon u via een raam ontsnappen op het moment dat de vroedvrouw bezig was met een andere vrouw die aan het bevallen was (CGVS, p.18, 25). Eerst en vooral waren uw verklaringen over het moment waarop u ontsnapte tegenstrijdig. Tijdens uw vluchtrelaas verklaarde u dat op het moment van uw ontsnapping de vroedvrouw druk bezig was met het begeleiden van een andere vrouw (CGVS, p.18). Iets verder verklaarde u dan weer dat u kon ontsnappen op het moment dat de vroedvrouw sliep (CGVS, p.25). Gevraagd om uw verklaring te verduidelijken zei u dat de vroedvrouw aan het slapen was in de kamer van de andere vrouw (ibid.). Echter, is er een groot verschil tussen druk bezig zijn met een bevalling en slapen tijdens een bevalling. Gevraagd of de andere vrouw dan aan het bevallen was, zei u plots dat u niets hoorde (ibid.). U slaagde er niet in een aannemelijke verklaring te geven voor uw tegenstrijdige uitspraken. Vervolgens is het merkwaardig dat u bewaakt werd door mannen, maar dat ze enkel aan de voordeur stonden waardoor u langs het raam kon ontsnappen (ibid.). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw ontsnapping niet werd opgemerkt. Uw dorp bestond maar uit twee straten en u had moeite met wandelen (ibid.). Uw verklaring dat het donker was en ze u daardoor niet zagen ontsnappen voldoet niet (ibid.). Ook op de vraag hoe hierna u en uw broer het dorp onopgemerkt konden verlaten, antwoordde u enkel dat jullie gewoon geluk hadden en dat de zon onderging (CGVS, p.26).

Vervolgens kunnen er een aantal vraagtekens geplaatst worden bij de situatie na uw vertrek. Naast uw tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS over de gebeurtenissen na uw vertrek uit het dorp, waren ook uw verklaringen hierover doorheen het persoonlijk onderhoud tegenstrijdig. Zo, verklaarde u dat u na uw vertrek door A.(...) A.(...) werd opgebeld in Mogadishu met de boodschap dat hij nog steeds met u wilde trouwen (CGVS, p.19). Echter, zei u later dat hij waarschijnlijk niet meer met u wilde trouwen, maar u gewoon wilde straffen en pijn bezorgen (CGVS, p.25). Daarnaast is het merkwaardig dat uw tante, ondanks dat Al Shabaab ervan op de hoogte leek te zijn dat ze u hielp, na uw vertrek geen problemen meer kende (CGVS, p.18-19, 26). Nochtans werd uw broer wel gedood nadat hij u hielp ontsnappen (CGVS, p.25-26).

Opnieuw hebben bovenstaande elementen een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees.

In verband met de dood van uw oom, de halfbroer van uw moeder, moet worden opgemerkt dat hij gedood werd door de familie van A.(...) A.(...) (CGVS, p.17, 20). U was op dat moment ongeveer vijftien jaar (CGVS, p.20). Hij werd gedood omwille van een conflict over gronden/grasvelden. Echter, werd dit binnen de clan besproken en werd er een schadevergoeding betaald (ibid.). Het was geen grote schadevergoeding waardoor uw moeder boos bleef over de situatie (ibid.). Dit was ook één van de redenen waarom u weigerde om met de A.(...) A.(...) te trouwen (CGVS, p.17-18).

Uit uw verklaringen bleek verder niet dat u omwille van de dood van uw oom nog specifieke problemen kende of een bepaalde vrees had. Zowel de familie van A.(...) A.(...) als A.(...) A.(...) zelf waren op het moment van het conflict met uw oom ook niet verbonden aan Al Shabaab (CGVS, p.20-21).

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen met Al Shabaab aannemelijk te maken. Bijgevolg kon u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.”

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters voorgehouden vervolging terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Verzoekster kan zich niet steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

Wat betreft haar eigen genitale verminking, wijst de Raad op het volgende.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer “*dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f), van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

Te dezen wijst de Raad erop dat de internationale bescherming waarin het Vluchtelingenverdrag voorziet tot doel heeft de verzoekster te beschermen tegen mogelijke vervolging en niet de schade van een reeds ondergane vervolging te herstellen. Een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling is overigens niet dienstig om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden dat voortvloeit uit een reeds ondergane vervolging, nu dit lijden er is, ongeacht de beschermingsstatus die de betrokkene desgevallend geniet. Waar niet wordt betwist dat VGV een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan en voor hen levenslang blijvende gevolgen kan hebben, zowel op lichamelijk als mentaal vlak, gaat het niet op te stellen dat het recht op lichamelijke integriteit van de betrokken vrouwen opnieuw wordt geschonden, louter door het voortdurende karakter van de reeds ondergane VGV, dat voortvloeit uit de gevolgen ervan, en derhalve deze permanente gevolgen gelijk te stellen aan dadens van vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

In casu wordt de vrouwelijke genitale verminking (VGV) waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, aangemerkt als een vorm van eerdere vervolging. Verzoekster voert evenwel geen actuele vrees aan, zoals een risico op herbesnijdenis. Zij verwijst enkel naar de mogelijkheid van een hersteloperatie, maar stelt dat zij er door haar uiterst instabiele situatie nog niet toe is gekomen deze te organiseren. De Raad treedt dan ook het standpunt van de bestreden beslissing bij, inhoudende dat er geen dergelijke ingreep werd ondergaan noch concreet gepland is.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Samengevat doet verzoekster met haar betoog geen afbreuk aan de correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die door de Raad integraal worden overgenomen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling ook worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoekster. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van een actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Somalië op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad het verweer van de commissaris-generaal dat in de lijn ligt van de motivering van de bestreden beslissing:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidsstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van

luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Galgaduud te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Galgaduud een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud is begrensd door Ethiopië in het noordwesten en de Indische Oceaan in het zuiden. De federale coalitietroepen, de Macawisley (lokale clanmilities) en al-Shabaab zijn de belangrijkste actoren in de regio. Galgaduud wordt beschreven als een langdurig strijdtoneel om controle tussen regeringstroepen en al-Shabaab. Clanconflicten monden uit in (dodelijk) geweld.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Galgaduud geschat op 812.638 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 januari 2024 177 geweldsincidenten in de regio registreert, waaronder vooral battles (105). Het gaat hier vooral om intra- en interclangeweld waarbij clanwraak of ruzie over grondeigendom motieven kunnen zijn. Ook noteert ACLED aanvallen van de Abgaalclan tegen AS, gevechten tussen lokale clans en lokale politie of de Somalische inlichtingendienst, antiterreuroperaties tegen AS en AS aanvallen tegen de nationale veiligheidsdiensten en hun partners. ACLED noteert voor deze verslagperiode in totaal 944 dodelijke slachtoffers door het geweld in Galgaduud. De meerderheid wordt geregistreerd onder battles, namelijk 767. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens antiterreuroperaties tegen AS, AS-aanvallen tegen clanmilities en veiligheidsdiensten en interclangeweld over grondbezit en/of clangeweld. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 120 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en –schuilplaatsen of –posities. ACLED noteert 52 burgerdoden voor deze verslagperiode. Het gaat voornamelijk om gerichte moorden door clans, in het kader van clanwraak, of door AS, veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast worden burgers ontvoerd door clanmilities en AS, worden ze dodelijk getroffen door een geïmproviseerd springtuig en een VS-luchtaanval in januari 2024 maakt 2 burgerdoden in de stad Galcad.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 480 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 (gemiddeld 4 incidenten per week), waarbij 2.719 mensen omkwamen (ongeveer 335 doden per 100.000 inwoners). In de periode van 1 april 2023 tot en met 16 maart 2025 raakten 11.203 personen uit Galgaduud ontheemd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Galgaduud, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoekster steunt slechts op algemene landeninformatie en voert geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico in haar hoofde verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP